

խրատ՝ որ այլ առաւել 'ի նոյն կենայ :
(Դ) Կուլութեանն ամենեւին տեղի ոչ
տալ :

Եւ զին իրք 'ի կրթութիւն ման-
կանն այս է , որ 'ի յարակցութիւն ' նո-
ցա որոց գործն 'ի յապականութիւն կու-
հայի , զգուշանալ 'ի խաղ և յել և 'ի
նիստ : (Ե) 'ի հոգի մանկանն տակաւին
անգիծ է , և ընդունակ է կերպի առա-
ւել քան զհամահասակն իւր . պարտ
է զնա 'ի տեսակ մարգարէութեանցն՝
սպաստացուցանել , մանաւանդ 'ի քարա-
մաթ , որ 'ի խելս և 'ի յընտրողութիւնս
և 'ի հաւատարմութիւնս և 'ի պարկեշ-
տութիւնս արժանաւոր են , և յոչ յայն
որ 'ի գանձս կամ յազգս վերաբերի :

(Զ) Ետոյ զճանապարհս և զաւելոյս
հաւատոցն նմա ուսուցանեն , և զնա
'ի պահպանութիւնն մին յօժարեցընեն ,
և յորժամ 'ի հաւատոյն երես դարձը-
նէ , յանդիմանեն զնա . զբարիսն առա-
ջի իւր գովել , և զվատթարսն պարսա-
ւել : Եւ եթէ գործ բարի ինչ 'ի նմանէ
յայտնի , զայն գովել . և եթէ սակաւ
ինչ անկարգութիւն յայտնէ , յանդի-
մանութեամբ և սպառնալեօք ուղղել :

Եւ զանպարկեշտ ուտել և ըմպել ,
և զհանդերձս փափուկս և զարդարունս
յաչս նմին արհամարհ ցուցանել . և
բառնալ ամենեւին զհոգի նորա 'ի մար-
մնաւոր փափկութեանց , և ասել նմա
թէ բազմերանգ հանդերձ և նկարէն
գործած՝ կանանց է վայելուչ , և ոչ ա-
րանց , զի մեծազարմն 'ի հանդերձն ոչ
հայի : Եւ յորժամ յայն վարժի , և լսե-
լիք նորա այնու լցուի , վասն կրկնելոյ
բողոքման քամիցն , յայնժամ նմա
սովորութի դառնայ . և սովորութիւնն
երկրորդ բնութիւն է ըստ իմաստնոցն :

Եւ նոքա որ հակառակին այսմ խրա-
տու , 'ի նոցանէ պատրաստ պահել
զտղայսն :

ՈՍԿԻՓՈՐԻԿ 4

1 Կենակցութիւն կամ ընտանութիւն :

2 Կ'երկնայ թէ բերմունք ըսել կ'ուզէ , նոյն
պէս այլազգական բառով ալ :

3 Զգուշացընել , ետ կեցընել :

4 Այս Ոսկիփորիկը գրուած է ԺԻ գարուն
հոգեբը :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Ողբ* Ժաննան որբոյ :

Ո՛ ԱՅ ինձ եղիւկ տառապելոյս
Ի ծննդաց լըքեալ անյոյս .
Իցէ բնաւին քան զիմս յերկրի
Դառն հանդիպեալ որ աղետի :
Ողբ նախ բացին զհամր իմ բերան
Եզուս 'ի դառն յեղաւ կական .
Նախ քան լուսոյ՝ զաչս արտասուաց
Լման ծանեայ խաւարազգած .
Փոխան կոչոյ նախ ըզմայրիկ
Որք զիս լըսել վարժեցուցիք .
Չեւ ըզկաթին առեալ ճաշակ
Ոչտ դառնութեան ճաշեցի յագ .
Փոխան ըստեանց դառն արտասուք
Ինձ եղկելոյս եղեն սընունդք :
Ի փարելին մայրական գիրկ
Չըհանգեայ բնաւ տըղայս փափկիկ :
Գողտրիկ անդամբս ոչ զըզուեցան
Ճապուկ մատամբք ծննողական ,
Չաղիկ երեսք իմ կարմրեալնդ
Չառին համբոյր խանդաղատանք :
Ոչ ինձ 'ի նինջ անդորրական
Հրաւեր կարգայր ձայն ըզձական .
Եւ իմ կականք զիս որբէին
Եւ դառն քուն ինձ կոչէին .
Ի գիշերի երբ զարթնուի
Կաթնածարաւ ճիչ բառնայի ,
Եւ ոչ ինձ մայր ընդոստ դիմէր
Եւ քաղցրաբուզի կաթն ջամբէր :
Հասեալ յարբունս արդ մանկութեան
Ո՛ւր իմ ծննդս գոչեմ մարդկան .
Ո՛ւր իմ մայրիկ որ ետ ինձ լոյս
Ո՛ր ես անծին եմ ինքնաբոյս :
Եւ և հաւուց մարք ըզձալի
Եւ յարկ և բոյնք են հայրենի ,
Գիտեն իսկ գոռ վայրի գազանք
Ըզմայրենի սիրոյն ճաշակ .
Եւ եղկելոյս հաւուցդ հանգոյն
Չեն խանդակաթ ծնողք սիրուն .
Ըզձեզ թռչունք զըւարթադէմ
Ընդ թեօք մարցդ երբ տեսանեմ ,

Վառինք , ըզձեզ 'ի մարմանդի
 Երբ տեսանեմ մարցդ առ երի
 Խայտալ թընդալ ոստոստելով
 Եւ անուշակ բառաջելով ,
 Ելի արտօսր յաչացս հոսի
 Եւ թաղծուծին զինե պատի ,
 Բարձրակական զայերս լընուն
 Լ'նմրեիծար սղեոցս հընչին :
 Տըղայս 'ի գիրկ զըզուիլ 'ի մարց
 Երբ տեսանեմ գորովաղբած
 Եւ արտասուօք բերկրապատար
 Սոր առ մանկիկ համբոյրս տալ ,
 Լ'սիրտս յալիս ցաւոց ծրփի
 Յուխ արտասուաց աչքս հեղձանի :
 Բարբառ մանկանց որ մայր ձայնեն
 Սուր ինձ սըլաք 'ի սիրտ մըխեն :
 Ի զուր ես որբն սըրտաբախ
 Սընամ 'ի մէջ մանկանց մատաղ ,
 Թ' իցէ արդեօք մարցն 'ի միջի
 Որ ձայնիցէ զիս իւր որդի :
 Ս'ինչ տըղայոց խաղքն աւարտին
 Վրտնապլաստակ ամենեքին ,
 Վ'իմեն 'ի գիրկս իւրեանց ծնողաց
 Սընջել ըզլերմ քիրտն երեսաց ,
 Ես տապակէզ 'ի մէջ դաշտի
 Յիմ ընկերացրս մեկուսի ,
 Լ'ամ 'ի մօրէ անլուր անկոչ
 Եւ նըւաղիմ սիրտ 'ի յոգւոջ :

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՃԵՊԵՃԵԱՆ

Ես զգայուն սրտի գեղեցիկ թելա-
 դուծիւնը կը յիշեցնէ մեզի Վրդբ-
 հուայթ Լ'նգղիացի բանաստեղծինը ,
 որն որ խաղական թարգմանութենէն
 այսպէս 'ի հայ դարձուցեր է հիմկու
 Ռաֆայէլեան Սարժարանին յառա-
 ջադէմ ուսանողաց մէկը :

Ս'անուի Բափառապան :

ՅՈՐԺԱՄ հողմն ձմեռնային հնչէ 'ի
 հովիտս լերանց և շինական գոհհիկ
 աղիէ զգուռն ընդդէմ մուրացիկին , յոր-
 ժամ արտասուք սառնորակք երերան
 յանմիծար աչկունս իմ , ո՛հ քանի
 դառն է յայնժամ բաղդ թափառական
 մանկին :

Սառնակառոյց է ձմեռն , և ես չու-
 նիմ հանդերձիկ , և սիրտ իմ պաղեալ
 է 'ի ծոցի իմում : Չունիմ ես հայր և
 մայր , և ոչ մերձաւոր զոք . քանզի թա-
 փառական եմ ես մանուկս որբիկ :

Սակայն էր և իմ տուն , և հայր և
 մայր սիրասուն և քաղցրալուր ըզձից
 իմոց մանկականաց : Տնակ մեր ծած-
 կեալ էր 'ի դարարագեղ և 'ի կանաչա-
 զգեստ ձորակի միջ , ուրանօր հեծէր
 աղաւնեակն զերգ իւր գորովաղէտ :

Բայց հայր և մայր իմ կոչեցան ան-
 դուստ , և լքին զիս 'ի խաղալիկ ան-
 գութ և անգորով օտարաց : Թափա-
 ռական եմ ես մանկիկ թշուառ :

Վառնաշունչ են օդքս , և ձիւն սաստ-
 կացուցանէ զհողմն բքաբեր , և չիք
 ոք որ ունկն մատուցանիցէ արտասուա-
 հայց և կարեվէր վշտիս : Երթայց ու-
 րեմն 'ի գերեզմանս , ուր դնին ծնողք
 իմ , և մահ լիցի միակ բարերար թա-
 փառականս մանկան :

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆԻ ՀԱՅՈՑ

Բ .

Վրահ Բ Տեգրանայ , և Թափ հայեպան :

ԵՅՍ տախտակիս վրայ երեցած 3 ,
 4 ու 5 թիւ պատկերները , որոնց վրայ
 միայն կ'ուզենք խօսիլ աս անգամ , են
 մեր Բ Տիգրան Լըշակունի թագաւո-
 րին դրամներէն ոմանց պատկերները ,
 որոնց վրայ տեղն 'ի տեղը խօսիլը քաջ
 դրամագիտաց թողլով , մենք մեր չա-
 փովը կը հրատարակենք անոնց՝ որոնց
 ազգասիրութեան ծարաւը բաժակով
 մ'ալ կշտացընելը միշտ հաճոյ պաշտօն
 մը կատարել կը սեպենք . և միայն պատ-
 կերներն ալ անունով ցուցընելը անոնց՝
 որ ամենեւին չեն տեսած մեր քաջ և
 մեծ նախնեաց յիշատակարանները՝ կար-
 ծեմք որ մեծ զուարճութեան պատճառ
 կ'ընծայէ . մանաւանդ մեր Բ Տիգրա-
 նայ դէմքը տեսնել՝ պատմութեան տա-